

పాపం

— వలదుగు సంకటోన్మకం

సవ్యకేంచెయ్యనూ? పుట్టుగ్రుడ్డివాడయి, ఆ గుడ్డికళ్ళని కళ్ళ జోడుతో దాచుకుంటున్న రా కుర్రాడు సత్యం బావమరిదికి ఎంతో దుర్మార్గాన్ని అపాదించిన నీ చమత్కారానికి సవ్యకుండా ఎలావుండనూ? దుర్మార్గం అతన్నిగాదు నీదే. అందుకే అడదాన్ని కట్టుబాటలో వుంచమన్నారు

“అదుగో! చూసారా? ఆటూ:”

“ఏమిటదీ?”

“ఎన్నిసార్లు చెప్పినా ఆ చెవుల్లో వేసింది బుర్రకెక్కడ! కనీసం కళ్ళతో చూసినవా స్త్రీయినా మనసుకు పట్టించుకోకపోతే నేనేం చేపేదీ?”

“ఆ చెప్పేదేదో సూటిగా చెప్పవుగదా! ఇదేనీతోవచ్చిన చిక్కు”

“ఆ ఎవరుఇంటి అరుగుమీద కుక్క వేసు కుని కూర్చున్న ఆ నల్లకళ్ళ జోడు పెద్దమనిషిని గమనించండి”

“ఏమిటా మనిషి వ్యవహారమూ?”

“మూడు రోజులనించీ ఇదే వరస!”

“ఏమిటా వరసా?”

“పనిగట్టుకుని ఎదురుగా కూర్చుని అదే ఫనిగా చూస్తూవుంటాడు” దే బి మొ హం

పెట్టుకుని ‘న్యూ సెన్స్’ ‘చూస్తే ఏం పోయింది?’ ‘ఏంపోయింది?’ ‘అదేగా నేన నేదీ’ ‘హోల్లా న’ అంతేగాదు వాడు నవ్వుతాడు చేతులు మూపుతాడు. విచ్చ డేషలు చేస్తాడు. ఇవి సంసార్ల కొంపలను కుంటాడో, సా ని కొంపలనుకుంటున్నాడో అర్థంకాదు. ఎవరయినా చూస్తారేమోనన్న భయంతోనూ, సిగ్గుతోనూ చితిపోతున్నాను నేను’

“ఎవరూచూడకపోతే ఫరవాలేదన్నమాట.”

“ఆ సంకర మాటలు రానీయకండి. అది మర్యాది కాదు”

“చిత్తం. ఆలగే.”

“అయితే-ఎంతచెప్పినా నాగోలనాదేగాని మీకు చీమ కుట్టినట్టుకూడా లేకన్నమాటా!”

“ఏంచెయ్యమంటావునన్నూ?”

తిన్నగా వెళ్ళి చొక్కా వట్టుకువీ అడగండి. ఏమిటి దుర్మార్గమా అని ప్రశ్నించండి. మొహం వాచేటట్టు చీవాల్లేసి ఆ మనిషి బుద్ధి చెప్పండి నలుగురి ఎదుటపెట్టి వాడి దుర్మార్గాన్ని వుతికి ఆరేయండి.”

“అలా అల్లరయితే ఎవరికి నష్టమూ?”

“అయితే ఏం చేస్తానంటారూ? ఈ కరి ద్రాన్ని ఇలాగే భరిస్తూ నన్ను వాడి దుర్మార్గా నికి తల వంచమంటారా? ఏంమనులండి బాబూ? ఆ డ దా ని కష్టసుఖాల్నీ, మంచి చెడ్డల్నీ పట్టించుకోని మగాళ్ళు ఏం మగవాళ్ళుండి బాబూ?”

“.....”

“అయితే ఇది ఇక ఇంతేనంటారు?”

“వాడి గురించి పట్టించుకోకుండా తలవం టు=ని నీ మానన సువ్య వుండలేవ రమణీ?”

ఆడదాన్ని ఒక కట్టుబాటులో, వుంచమన్నారు పెద్దలు. బట్టలు సర్దుకో పుట్టింటికి వెళ్ళిపో దువుగాని ఇక నిన్ను క్షమించేదిలేదు!"

"ఓహోహో!"

"ఇదేమిటి?"

"ఇప్పటికేగాని మీ మగబుద్ధి బయటపడ లేదుగదా అని ఆశ్చర్యపడుతున్నాను లేదీ!"

"అంటే?"

"ఆ మధ్యన తమరుగస్పాలు కొట్టారు గుర్తులేదా? సంస్కారం పెంపొంతుకున్న ఈనాటి మగవాడు, రాముడు సీతనిలాగ, ప్రీతి అనుమానించే ఆస్కారంలేదనీ, అండు నలన రామాయణం అవుట్ దేరెక్ ఆయిపో యిందనీ, కాదని నేనన్నాను. పందెం కాకారు. ఋజువు చేస్తే నాకు పట్టుచీర కొనిస్తానన్నారు తమరూ గుర్తు తెచ్చుకోండి."

"లేను."

"ఎందువలన?"

"వాడు వరమ దుర్మార్గుడు. అలాగే వూరు కుంటే తెగించి వాడు ముందగు వేసినా వెయ్యొచ్చు; వాడి పోకులూ వాడూనూ చెడ రని క్రావు, మడక నలగని బట్టలూ; వాడికి బుద్ధిలేకపోతే పోయింది. ఆ ఇంటాయన సత్యంగారి జ్ఞానం ఏమయింది? పైగా ఆయన మీ ప్రండుకూడానేమో?"

"ఓహో!"

"ఏమిటానవ్వు?"

"నవ్వకేం చెయ్యనూ?" పుట్టు గ్రుడ్డి వాడయి, ఆ గుడ్డికళ్ళని కళ్ళజోడుతో దాచుకుంటున్న ఆ కుర్రాడు, సత్యం బావమరిదికి— ఎంతో దుర్మార్గాన్ని ఆపాదించిన నీ చమత్కారానికే నవ్వకుండా ఎలావుండనూ? దుర్మార్గం అతినిది కాదు. నీ మనసుదే. అండు కే

"అయితే ఏమిటంటావా?"

"ఆ కుర్రాడు గుడ్డివాడని సత్యంగారి భార్య నాకూ చెప్పింది. అంతా తెలిసే ఈ కథ కిల్పించి నేను చెప్పాను. ఎంతో తెలివిగా విషయాన్ని నరుక్కువచ్చిన తమరు, నా మీద అనుమానం పెంచుకుని దుర్మార్గంగా నన్ను పుట్టింటికి పంపటానికి సిద్ధమయ్యారు. ఈ మగబుద్ధి ఇంతే సుమందీ! యుగాలు గడిచినా మారేలేదు."

"ఆఁ!"

"మీ బుద్ధులు ఇక మారవుగాక మారవు. ఇటువంటి బుద్ధులుగల మీవంటి ప్రబుద్ధులతో బ్రతుకులు వెళ్ళదీయక తప్పదని ప్రీ జాతికి దేవుడు కాపం ఇచ్చాడు. తప్పేదేంవుంది; కనుక లేవండి. వెళ్ళి పట్టుచీర కొనుక్కు వద్దాము."